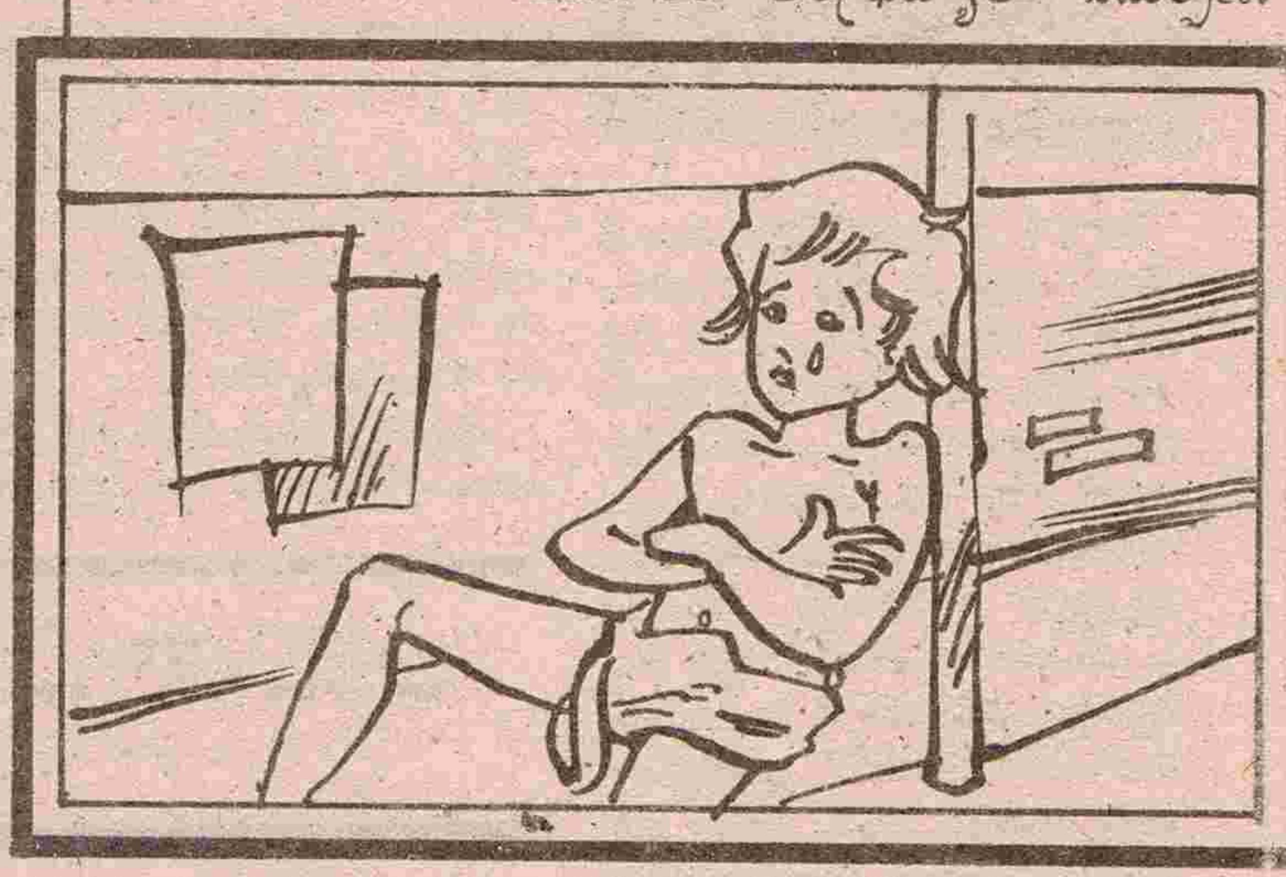

వేట

— నీలిమా గోపీచంద్

అయిదేళ్ళ అనుభవంలో వాడికి ఆకలి ఒకటే చిరపరిచితమైన అనుభూతి!

సత్తిగాడికి మెలకువ వచ్చింది. లేచి కూర్చున్నాడు. కడుపులో చాలా మంటగా అనిపించింది. పైకేమీ అచ్ఛాదన లేని పొట్టని ఓ సారి చేతితో నిమిరాడు. ఒక్కసారిగా వళ్ళంతా జలదరించింది. ఎండిన పెదవులను నాలుకతో తడి చేసుకున్నాడు. కడుపులోని ఖాళీతనం వాడికి కొట్టొచ్చినట్టు తెలుస్తోంది.

పైకి లేచాడు. గాజు కళ్ళను చుట్టూరా తిప్పాడు. గుడిశెలో ఓ మూల నుంచి సన్నని మూలుగులు వినిపిస్తున్నాయి. అటు అడుగులు వేసాడు. ఆ మూలన జ్వర తీవ్రతో..... ఆకలి తీవ్రతో, సత్తిగాడి అమ్మ మూలుగులు పెడుతూ వళ్ళు పైనా తెలివి పరిస్థితిలో పడి వుంది. వాళ్ళమ్మ దగ్గర కొచ్చి ఆమె వంటి మీద చెయ్యేసాడు. ఛుర్రు మంది చటుక్కున చెయ్యి తీసేసాడు.

"మ్మావ్!" పిలిచాడు. మంగి కదల లేదు.

"మ్మావ్.....!" గట్టిగా మీద చెయ్యేసి కుదిపాడు. వళ్ళంతా మహామ్మారి పూనినట్టు ఆమె అలా మూల్గుతున్నదే తప్ప సమాధానం లేదు.

వాడి గాజు కళ్ళు కోపంతో మెరసిపోయాయి. రెండు చేతుల్తో ఆమెను గట్టిగా ఊపేస్తూ—

"మ్మావ్! కూడెట్టవే..... ఆకలేత్తంది ...!" అని గట్టిగా అరుస్తున్నాడు.

వాడి చిన్ని చేతుల ఆవేశానికి ఆమె కదిలిపోతుందే గాని స్పృహలో మాత్రం లేదు. వాడికి చేతులు నొప్పి పుట్టాయి. కడుపులో నుంచి సన్నటి అరుపులాటిదేదో జర జరా పాకినట్టనిపించి గబుక్కున పొట్ట మీద చెయ్యేస్కున్నాడు. అది చాలా వేడిగా, ఖాళీగా పైకీ కిందకు ఎగిరి పడుతూ తగిలింది.

నిస్సహాయంగా వాళ్ళమ్మని చూసాడు. బరువుగా ఊపిరి పీలుస్తున్నాడు. పైకి లేచి ప్రతి మూలా గాలించాడు. ఆ గుడిశెలో తింటానికి వాడికేమీ కనిపించ లేదు. ఓ మట్టి కుండలో కొన్ని నీళ్ళుంటే అని ఓ సిల్వర్ లోటా లోకి పోసుకొని తాగాడు.

మోరలెత్తి అరుస్తున్న వాడి పేగులు నీటి చుక్కలు తమ మీద పడగానే ఒక్క సారిగా కేకలు ఆపేసి ఆ చల్లదనాన్ని ఆస్వాదించే ప్రయత్నంలో పడ్డాయి. ఆ లోటా అక్కడే పడేసి మళ్ళా వాళ్ళమ్మ దగ్గర కొచ్చాడు.

నడుస్తుంటే కడుపులోని ఆరాటం వాడికి తెలుస్తూనే వుంది. కాళ్ళు తూలిపోతున్నాయి.

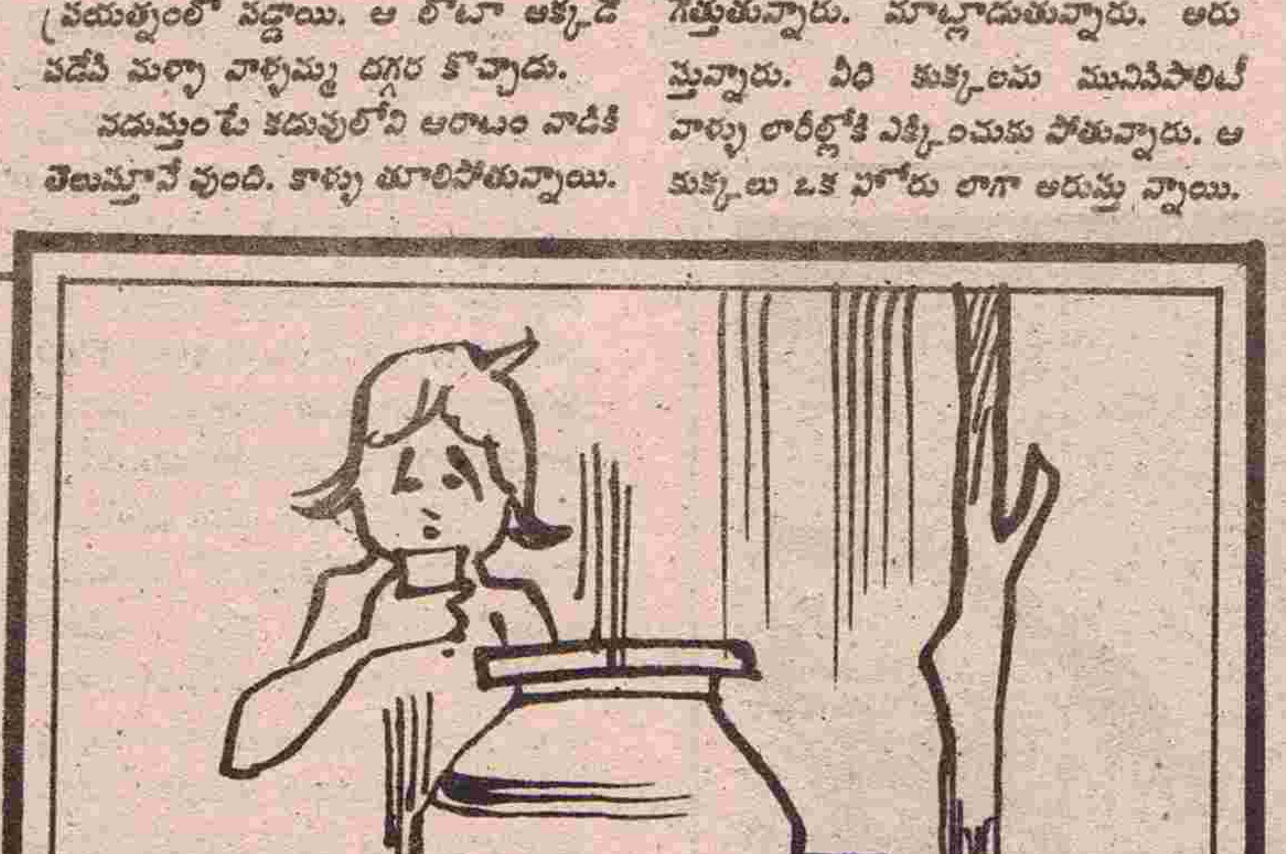

వాళ్ళమ్మ అలాగే శవంలా పడి వుంది. వాడు తాగిన ఆ కొద్ది నీళ్ళు తమ ప్రభావాన్ని కోల్పోయాయి. వళ్ళు తేలిపోతోంది వాడి కేదో చేసేయ్యాలనిపిస్తోంది. నెమ్మదిగా గుడిశె బయటకు నడిచాడు.

సత్తిగాడికి అయిదేళ్ళు. ఆడయ్యకి ఉన్న వూళ్ళో కూలి పని దొరక్కపోతే పక్కూరు కెళ్ళి సొమ్ములు సంపాదిస్తానని వెళ్ళి పది రోజులు గడిచాయి. ఇంతవరకూ తిరిగి రాలేదు. ఓ నాలుగైదు రోజుల్నించి చాలా వరకూ పస్తులు తోనే గడుపుతున్నారు. దీనికి తోడు జ్వరం వచ్చి మంగి అలా మూసిన కన్ను తెరువకుండా పడి వుంది. సత్తిగాడ్ని పట్టించుకునే వాడు లేడు.

బయటకొచ్చి అటూ ఇటూ చూసాడు. ఎండ మండి పోతోంది. ఆ గూడెంలో వున్న గుడిశెలన్నీ చాలా వరకు నిర్మానుష్యంగా వున్నాయి ఇక్కడ పని దొరకక చాలా మంది తమ కుటుంబాలతో వేరే వూళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు. సత్తిగాడి కుటుంబంలా ఇక్కడే వుండిపోయిన వాళ్ళు మాత్రం అక్కడక్కడ తిరుగుతున్నారు. అయితే వాళ్ళెవరూ వీడిని పట్టించుకోవడం లేదు. ఎవరి ఆకలి వారిది... ఎవరి తిండి వారిది... ఎవరి చావు వారిది.

సత్తిగాడు ఎముకల గూడుకి పైన కొంచెం తోలు పూత పూసినట్టుంటాడు. నల్లగా మసి కొట్టుకుపోయి వుంటాడు. ఎప్పుడూ దిశ మొలతో వుంటాడు. జేగురు రంగు మట్టలు చుట్టుకుపోయిన జుట్టుతో విపరీతంగా వాసన కొడుతుంటాడు. ప్రస్తుతం తూలుతూ సోలుతూ నడుస్తున్నాడు.

అయిదేళ్ళ అనుభవంలో వాడికి ఆకలి ఒకటే చిరపరిచితమైన అనుభూతి. ఇంకో ఆడదాన్ని చూపించి ఈవిడే మీ అమ్మ అంటే ఓ క్షణం ఆలోచించి కాబోలనుకుంటాడు. వాళ్ళ అయ్యను చూపించి వీడు మీ అయ్య కాదు అంటే చెప్పిన వాడి వంక విచిత్రంగా చూసి ఏమో అని సంశయంలో పడగలడు కాని వాడు ఆకలిగా ఉన్నప్పుడు ఏమిట్రా అని ఎవరన్నా అడిగితే వెంటనే పొట్టను చూపిస్తాడు.

కాలిపోతున్న తార్రోడ్డెక్కాడు. కాళ్ళు మండేసరికి పక్కనే ఉన్న మట్టి త్రోవ పైకి నడిచాడు. శరీరం సూర్య కిరణంలా వూగిపోతోంది. కాళ్ళు భూమిలా తిరుగుతున్నాయి. రోడ్డు మీద బస్సులు, కార్లు వేగంగా వెళ్ళినప్పుడు ఆగిపోయి మరలా నడుస్తున్నాడు.

నడిచి, నడిచి బజారులో కడుగు పెట్టాడు. అక్కడంతా చాలా కోలాహలంగా వుంది. అమ్మేవాళ్ళు అమ్ముతున్నారు. కొనే వాళ్ళు కొంటున్నారు. నడుస్తున్నారు. పరిగెత్తుతున్నారు. మాట్లాడుతున్నారు. అరుస్తున్నారు. వీధి కుక్కలను మునిసిపాలిటీ వాళ్ళు లారీల్లోకి ఎక్కించుకు పోతున్నారు. ఆ కుక్కలు ఒక హోరు లాగా అరుస్తున్నాయి.

అంతా గందరగోళంగా వుంది.

సత్తిగాడు జనంలోకి నడిచాడు. వాళ్ళలో కలిసిపోయి నడుస్తున్నాడు. తన ఆకలి తీరటానికి ఏం దొరుకుతుందా అని కళ్ళని చుట్టూరా తిప్పుతున్నాడు. అలా తడబడుతూ నడుస్తుంటే వాడికి ఒక దుకాణం ముందు బల్లపై పేర్చబడిన సమోసాలు, అరటి కాయ బజ్జీలు కనిపించాయి.

వాడికి ఒక్కసారిగా నరాలు లాగినయ్.

కడుపులో శబ్దాలు ఎక్కువయినయ్. కాళ్ళు వాటంతటవే అటు కేసి నడిచాయి. సరాసరి ఆ బల్ల ముందుకెళ్ళి నిలబడ్డాడు. ఆ పదార్థాల నుంచి వచ్చే వాసనలను గట్టిగా పీల్చాడు.

ఇంకేమీ ఆలోచించకుండా సమోసాలపై చెయ్యి పెట్టాడు. అప్పటి దాకా ఎవరితోనో మాట్లాడుతున్న ఆ దుకాణం యజమాని ఎందుకో ఇటు చూసి ఒక్కసారిగా గర్జించాడు.

"రేయ్! ఎవ్వడ్రా వాడు? డబ్బు లియ్యకుండా వాటిని ముట్టుకుంటాడేటి?"

సత్తిగాడు చెయ్యిని వాటి మీదే వుంచి అటు చూసాడు. వెంటనే చూపులు తిప్పుకుని ఓ సమోసాని చేతిలోకి తీసుకున్నాడు. దుకాణం యజమాని చాలా విసురుగా అక్కడ్నించి కదిలి వీటి దగ్గర కొచ్చి వాడి చేతిలోది లాక్కున్నాడు.

"బుడ్డ నా కొడకా! మహా జబర్దస్త్‌గా తీసుకుంటున్నావే. లాగి పెట్టి కొట్టానంటేనా....." ఆ సమోసాను మళ్ళీ బల్ల మీద పడేసాడు.

"నా కది పెట్టవా! ఆకలేత్తంది...." అమాయకంగా అడిగాడు సత్తిగాడు.

"డబ్బు లివ్వందే ఇక్కడెవరూ నీకు ఊర్కే ఇవ్వరు. వెళ్ళెళ్ళు" అని వాడి వేషం చూసి ఛీత్కరించుకున్నాడు దుకాణదారుడు.

"మా అమ్మ డబ్బడగదే...."

"మరలాగైతే మీ అమ్మ దగ్గరే తినక పోయావా... బికారి నా కొడకా! ఎళ్ళెళ్ళు ఇక్కడ్నుంచి."

" మా అయ్య గుడిశె కాడ లేదు. మా అమ్మని లేపితే లెయ్యనే లేదు. మరే! మూడు రోజుల్నించి ఏమీ తిన్లేదు. మరే నాకు బాగా ఆకలేత్తంది. పొట్టలో బాగా నొప్పిగా ఉంది. నా కది పెట్టవా!" వాడికి గుండెల్లోంచి ఏడుపు తన్నుకొస్తోంది. వెక్కుతున్నాడు.

దుకాణం యజమాని బయటకు వచ్చి కోపంగా వాడిని ఒక్క తోపు తోసాడు. వెళ్ళి రోడ్డు మీద పడ్డాడు.

వళ్ళంతా మట్టి కొట్టుకు పోయి అలాగే పడుకున్నాడు వాడు. జనం ఎవ్వరూ వాడిని గమనించటం లేదు. గమనించిన వాళ్ళు వినోదంగా నవ్వుకుంటున్నారు. దుకాణదారుడు తాను వాడ్నెలా అదరగొట్టేసిందీ టీ తాగుతున్న ఒక వ్యక్తితో చెబుతున్నాడు గట్టిగా నవ్వుతూ.

శక్తి కూడదీసుకొని నెమ్మదిగా పైకి లేచాడు వాడు. మట్టి దులుపుకునే ప్రయత్నం ఏమీ చేయలేదు. ఒక్క అడుగు ముందుకేసాడు. వాడికి అమ్మ గుర్తొచ్చింది. అయ్య గుర్తొచ్చాడు. గుడిశె గుర్తొచ్చింది. ఆకలి గుర్తొచ్చింది. ఏడుపు గుర్తొచ్చింది. భోరున ఏడ్చాడు. అలా ఏడుచుకుంటూ ఆ బజారునే ముందుకు కదిలాడు చాలా నీరసంగా.

వాడి సహజ నగ్నత్వానికి ఇప్పుడు దుమ్ము కూడా అంటుకుని చాలా వికృతంగా కనిపిస్తున్నాడు. బజారులో నడిచే వారందరూ వాడి రూపాన్ని చూసి అసహ్యించుకుంటున్నట్టుగా దూరంగా తొలగిపోతున్నారు. కొంత మంది ముక్కులు మూసుకుంటున్నారు. కొంత మంది కళ్ళు మూసుకుంటున్నారు. ఏ పక్షపాతం లేకుండా అందరూ వాడిని ఏవగించుకుంటున్నారు.

వాడదేమి పట్టించుకోకుండా చాలా దీనంగా ఏడుస్తూ నడుస్తుంటే ఎదురుగా ఓ అరటిపళ్ళ బండి వస్తూ కనిపించింది. ఓ క్షణం వాడి కళ్ళు చిత్రంగా మెరిసినయ్. ఆబగా అరటిపళ్ళ వంకే చూస్తున్నాడు. వాడి వళ్ళంతా ఆకలయింది.

వెళ్ళి బండికి ఎదురుగా నిలబడ్డాడు. బండి వాడు బండి ఆపి ఏమిటన్నట్టు చూసాడు. వీడి వాలకం చూసి ముఖం చిట్లించాడు.

సత్తిగాడు నిర్భయంగా నిస్సిగ్గుగా ఓ గెల మీద చెయ్యేసి ఓ అరటి కాయని లాక్కోబోయాడు. బండి వాడు వాడి చెయ్యిని పట్టి ఒక్క గుంజు గుంజాడు. వెంటనే కింద పడిపోయాడు సత్తిగాడు. భోరున ఏడుస్తూ ఆ బండి వాడి కాళ్ళని చుట్టుకు పోయాడు.

"ఆకలేత్తంది.... చచ్చి పోతున్నాను... ఒక్కటివ్వరా......" అంటూ బండి వాడి కాళ్ళ దగ్గర పొర్లుతున్నాడు. పొట్టను చేత్తో నొక్కుకుంటున్నాడు.

ఇదెక్కడి గోలరా అనుకుంటూ బండి వాడు కాళ్ళు గట్టిగా విదిలించుకొని గొణుక్కుంటూ బండిని వేగంగా తీసుకొంటూ వెళ్ళి పోయాడు. సత్తిగాడు అక్కడ్నించి లేవ లేకపోయాడు. కూర్చుని ఏడుస్తున్నాడు. కడుపు లుంగలు చుట్టుకు పోయేట్టు ఏడుస్తున్నాడు.

ఎక్కడి వాళ్ళక్కడ ఆగిపోయి వాడినే చూస్తున్నారు వినోదంగా, విచిత్రంగా వాడి చుట్టూ గుంపుగా చేరిపోయారు. వాడు కూర్చున్నది నడి రోడ్డు మీద. ట్రాఫిక్ ఆగిపోయింది. కొంతమంది అక్కడ్నుంచే లేవమని అరిచినా వాడు వినిపించుకోలేదు. నేనిక్కడ్నుంచి లేవనన్నట్టు భీష్మించుకుని కూర్చున్నాడు. వాడి అవతారం చూసి ఎవరూ వాడిని తాకటానికి ధైర్యం చెయ్యలేకపోయారు.

జనం చుట్టూరా మూగుతున్నారు. ఇంతలో ఓ ట్రాఫిక్ కానిస్టేబుల్ పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి, "రేయ్! పిల్ల కుంకా. ఏమిటి రోడ్డు మధ్యన కచేరి పెట్టావా? లెగు....... లెగు......" అని లాఠీని వాడి పక్కన గట్టిగా లాటించాడు.

వాడు అదేం పట్టనట్టు పొట్ట చూపిస్తూ గట్టిగా ఏడుస్తున్నాడు. నోట్లోంచి మాట కూడా రావడం లేదు.

చుట్టూ చేరిన జనాలు అందరూ ఏదేదో గుస గుస లాడుకుంటున్నారు. అయ్యో పాపం! వంటి పదాలు, దీర్ఘ నిశ్వాసాలు, చ్చ్..... వీళ్ళ జీవితాలు ఇంతే అనే తీర్పులు వినిపిస్తున్నాయి. అందరూ తమ జేబుల్లో నుంచి ఏదో.... పావలానో వాడి ముందుకి విసిరేస్తున్నారు. కొద్ది సేపు వాళ్ళందర్నీ అలా డబ్బులు వేయనిచ్చి కానిస్టేబులు అందర్నీ దూరంగా పంపించేసాడు. గుంపు చెదిరిపోయింది.

సత్తిగాడు ఏడుస్తూ ఆ డబ్బుల్ని చూస్తూ కూర్చున్నాడు. ఆ [illegible] ఆ చిల్లరంతా ఏరి సత్తిగాడిని తనతో రమ్మన్నాడు. [illegible] లేదు. తను తిండి [illegible] చేసేవరికి బలవంతంగా శక్తి కూడ దీసుకుని పైకి లేచి అతని వెంట నడిచాడు.

ఆ రోడ్డు పక్కనే ఓ హోటల్ దగ్గరకు తీసుకెళ్ళి వాడిని బయట ఓ మూల కూర్చోబెట్టి లోపలకెళ్ళి కొన్ని పొట్లాలు తెచ్చిచ్చాడు. సత్తిగాడింకేమీ మాట్లాడక వాటి మీదకు లంఘించాడు. ఆ పోలీసు మిగిలిన డబ్బులు వాడికిచ్చేద్దామా అని ఆలోచించి పట్టు ఓ సారి చూసి, పొద్దున్నుంచి తాను సిగరెట్టు తాగలేదనే విషయం గుర్తు కొచ్చి వెంటనే అక్కడ్నించి కదలి వెళ్ళి పోయాడు.

సత్తి గాడు మొత్తం తినేసి ఆ హోటల్ కుర్రాడిచ్చిన మంచి నీళ్ళు తాగాడు. అక్కడే కాసేపు కూర్చుని పొట్టని ఆప్యాయంగా నిమర దీసుకున్నాడు. వాడికిప్పుడు లోకం రంగు రంగులుగా కనిపిస్తోంది. వాడి కళ్ళు ఉల్లాసంగా చూస్తున్నాయి.

నెమ్మదిగా వెనక్కి తిరిగి నడవటం మొదలెట్టాడు. దిక్కులు చూస్తూ నడుస్తుంటే వాడికి ఓ గోడమీద ఒక సినిమా వాల్ పోస్టర్ కనిపించింది. దాని దగ్గరగా వెళ్ళి చూస్తున్నాడు.

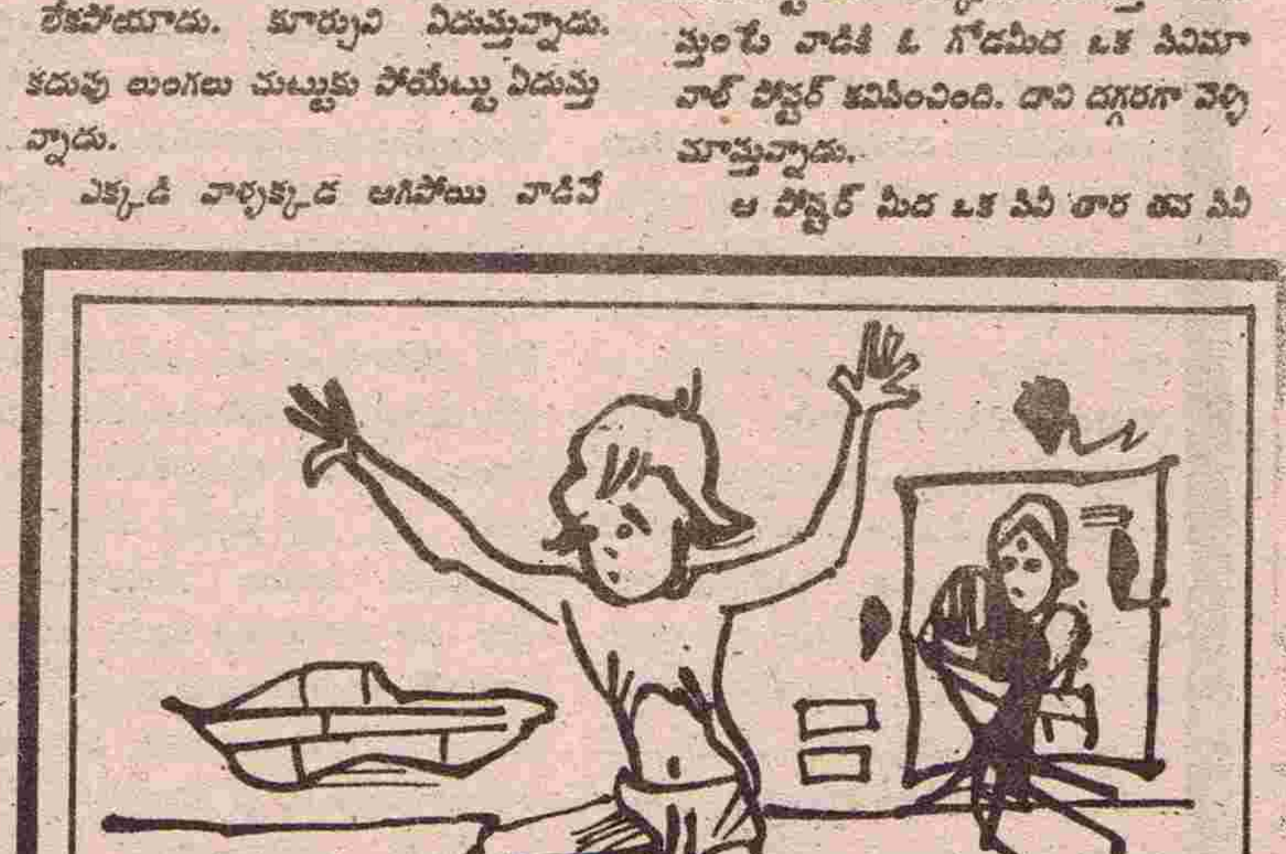

ఆ పోస్టర్ మీద ఒక సినీ తార తన సినీ పంటి బిడ్డను గుండెల కప్పుకుని కళ్ళలో అద్భుతమైన ఫీలింగ్సు కురిపిస్తోంది. సత్తిగాడు ఆమెనే చూస్తున్నాడు. ఎందుకో వాడికి వెర్రి కోపం వచ్చింది. ఇంత మట్టి గుప్పెట్లో తీసుకొని ఆ సినీ తార ముఖానికి బాగా పులిమాడు. ఆమె కళ్ళలో ఆ ఫీలింగ్ కనబడకుండా పోయేంతవరకూ అలా పులుముతూనే వున్నాడు.